

Na dauwtrappen door de Muziekvereniging St. Willibrord opluistering van de feestelijke eucharistieviering in onze kerk in Esch op 5 mei 2024.

Het dauwtrappen van de Muziekvereniging St. Willibrordus op zondag 5 mei 2024 stond helemaal in het teken van Dodenherdenking en Bevrijdingsdag tegelijk

Een aantal jaren geleden is al besloten dat 5 mei meer moet zijn dan een herdenkingsdag van de bevrijding in 1945. Wat wij nu vooral voor een zo breed mogelijk publiek willen benadrukken, is dat vrijheid “onderhoud vraagt”.

Want het zo is in onze tijd wel duidelijk geen passief recht, waarbij je maar lekker achterover kunt leunen. Nee, vrijheid moet je elke dag bevechten..’

Het leek allemaal zo mooi “De Muur is gevallen, dus de scherpe ideologische strijd van de Koude Oorlog leek gestreden; Nederland ontkerstend het individualisme en liberalisme viert hoogtij. Maar maar ...ergens blijft het knagen: het zou toch mooi zijn als er ‘iets’ was om je leven naar te richten.

Wat gaan we dan doen in onze tijd....

Mooi dat velen weer op weg gaan.....Velen gaan in de maand mei lopend op bedevaart naar de Zoete Moeder van Den Bosch. Op de vroege ochtend in mei is ook onze muziekvereniging gaan dauwtrappen en als het ware op bedevaart gegaan naar de Sint-Willibrorduskerk (Esch) waar zij de eucharistieviering hebben opgeluisterd.

Ook onze basisschool, de Gilde is genoemd naar de heilige Willibrord.

We weten dat de heilige Willibrord ook de patroon van de Nederlandse Kerkprovincie is, maar ook de beschermheilige van Esch. Deze zondag mocht ik als diaken van Esch samen met pater van der Klaauw onze Muziekvereniging St. Willibrordus dan ook van harte welkom heten in onze kerk.

In deze viering mochten we ons wenden naar onze beschermer H. Willibrord die lang geleden de mensen in Esch zoals dat heet gekerstend heeft. Nu, vele jaren later vragen wij ons af, wat zijn inzet voor het geloof, het brengen van het licht aan vreugde opgeleverd heeft. Wat is ervan overgebleven?

Daarover hebben we nagedacht en gebeden maar we hebben ook onze verzetshelden herdacht Giel Konings en zijn latere vrouw An.

We hoorden een dag eerder tijdens herdenkingsplechtigheid in het gemeenschapshuis “de Es” over de heldendaden van Giel Konings die hij (1917-2001) nog geen half jaar voor zijn overlijden had opgetekend.

Zo maar een fragment uit “mijn verhaal van Giel Konings” :

An mijn verloofde haalde de distributiekaarten aan huis in Den Bosch op.

We gingen altijd op de fiets en in verband met spertijd deden we dat noodgedwongen overdag.

In het algemeen namen wij de rijksweg vanaf het kruispunt bij het klooster van de Witte Paters van Sint-Charles. An ging altijd slank naar Den Bosch.

Op de terugweg zag ze er uit alsof zij in verwachting was.

Ze was zelfs 'hoogzwanger' als er meer soorten bonkaarten tegelijk vervoerd werden. Op weg terug naar Esch bleef ik haar op geringe afstand volgen.

Bij thuiskomst konden de bonkaarten natuurlijk niet altijd direct aan de onderduikers of hun verzorgers worden afgegeven. We hadden een veilige opbergplaats gevonden.

Tot zover dit fragment ....Je zou kunnen zeggen zij gingen op weg met gevaar voor eigen leven....

Giel en An zetten hun leven op het spel uit liefde voor mensen die ze nauwelijks kenden maar die van de wisse dood in een concentratiekamp werden gered.

Het is een van de vele onuitwisbare herinneringen van heldendaden die door vele verzetsmensen in Nederland en andere landen zijn gedaan. We hebben het dan over liefde voor de medemens.

En sommige mensen, wel of niet gelovig, in welke cultuur dan ook, kunnen in hen menselijke liefde heel ver komen.

Maar andersom zien we ook hoe Christenen die zich werkelijk verbonden weten met Christus Zijn leven heeft gegeven voor onze feitelijke bevrijding... Het paasfeest is daarmee feitelijk al eeuwenlang ook een bevrijdingsfeest.

De muziekvereniging bracht deze ochtend ook een aubade oftewel een verjaardagsconcert aan onze oudste inwoner van Esch namelijk Marietje van Eindhoven die juist vandaag 98 lentes telt en die haar leven lang reeds goede doelen steunt Zij was in de oorlog het buurmeisje (en nichtje) van An Konings van de Pas onze verzetsheld die deze zondag samen met Giel Konings herdacht werd. Onze verzetshelden kenden zeker bij leven wat het concert des levens ons schenkt mooie maar ook moeilijke momenten.

Hoewel we weten ook dat van het concert des levens niemand een program krijgt". Maar toch, we weten, we mogen leerling zijn van de dirigent die ons doorverwijst naar wat de componist bedoelde met het muziekstuk.

Voor de gelovige is God de componist van het muziekstuk dat we als levende gemeenschap in ons leven mogen spelen.

Dat betekent dat wij allen voortdurend leerlingen zijn . Wij zijn op deze dag speciaal verbonden met de muziekvereniging St. Willibrordus, die deze dag op weg ging om de klanken van de muziek des levens te mogen horen en te mogen verstaan. Pieter Schevers (diaken)

An van de Pas en Giel Konings 1946

Deze foto is gemaakt door : Ruud Konings.
Nationale dodenherdenking Esch 4 mei 2024 in Dorpshuis De Es

Prikbord Esch ©2024

COMITÉ
ESCH IN
OORLOGSTIJD

Primbord Esch ©2024

05-05-2024 / 06:00 uur

Prikbord Esch ©2024

MUZIEKVERENIGING
ST WILHELMORODDUS

Prikbord Esch ©2024

Prikkbord Esch ©2024

MUZIEKVERENIGING
ST WILIBRORDUS

Brikbord Esch ©2024

MUZIEKVERENIGING
ST WILLBORDUS

Prikkbord Esch ©2024

Viering voor de vruchten der aarde op dinsdag 7 mei 2023 om 10.00 uur.
Op de boerderij van Betsie en Theo Spooren Overeind 4 (nabij Esch) gemeente Vught.

*Al vele jaren verzamelden zich landbouwersgezinnen om samen te bidden en te danken voor goede vruchten van de aarde.
Deze viering In Esch werd voorgedaan door Pastoor Geertjan van Rossem.
Het vieren van de vruchten der aarde is een prachtige traditie en heeft alles te maken met de z.g. kruisdagen.*

De kruisdagen

*De drie dagen vóór Hemelvaart werden door de Kerk al reeds in de zesde eeuw uitgeroepen als openbare bededagen om Gods zegen over de velden af te smeken.
In de vroege morgen van die drie dagen trokken de boeren en allen die met de boerenstiel verwant waren in processie langs de velden.
Het is een traditie die helaas nog maar weinig bekend is, maar er zijn nog een aantal gildes die deze traditie, weliswaar in een andere vorm in ere houden.
In Esch doen we dat elk jaar door een eucharistieviering in de stal van de boerderij en daarna nog een gezellige samenzijn.
Iedereen is uitgenodigd en worden telkens met koffie en cake van harte welkom geheten door Betsie en Theo Spooren.
Diaken Pieter Schevers*